

תת"ע 1191/02/19 - סעיד ח'יר נגד מדינת ישראל

בית משפט השלום לתעבורה בחיפה

תת"ע 1191-02-19 מדינת ישראל נ' סעיד ח'יר
תיק חיצוני: 10152895594

מספר בקשה: 2

בפני	כבוד השופטת רונה פרסון
מבקש	סעיד ח'יר
נגד	מדינת ישראל
משיבה	

החלטה

1. לפניי בקשה לביטול פסק דין שניתן בהיעדר המבקש ביום 12.2.19 (להלן: "**פסק הדין**").
2. במסגרת פסק הדין הורשע המבקש בעבירה של נהיגה במהירות העולה על המותר ונגזר עליו קנס בסך 1,200 ₪.
3. ב"כ המבקש טען כי המבקש הגיש בקשה להישפט אך מעולם לא קיבל זימון לדיון ולא נדרש לקחת את הזימון מהדואר. טען כי בהיותו של המבקש אחד מהבעלים של קבוצת בתי חולים, קבלת דברי דואר היא חלק שגרתי ויומיומי בחייו. טען כי המבקש קיבל את גזר הדין בדואר וזו ראייה לכך שהוא אוסף ומקבל דברי דואר באופן סדיר. טען כי המבקש כופר בביצוע העבירה המיוחסת לו. לאור האמור ביקש להורות על ביטול פסק הדין.
4. ב"כ המשיבה התנגד לבקשה וטען כי לכתובתו של המבקש נשלחה הודעה באמצעות הדואר עם הזימון לדיון, וכי ההודעה חזרה, מבלי שנמסרה למבקש, מעילת "לא נדרש". טען כי עילה זו מקימה "חזקת מסירה", ועל כן פסק הדין שניתן בהיעדרו של המבקש ניתן כדין.
5. לאחר ששקלתי טענות הצדדים החלטתי לדחות הבקשה.
6. על פי סעיף 130(ח) לחסד"פ בית המשפט רשאי, על פי בקשת הנאשם, לבטל את פסק הדין בהתקיים אחד משני תנאים: סיבה מוצדקת לאי התייצבותו לדיון או גרימת עיוות דין כתוצאה מהותרת פסק הדין על כנו (ראו בנדון: רע"פ 9142/01 **איטליא נ' מ"י**, פ"ד נז(6) 793; רע"פ 7709/13 **סאסי**

נ' מ"י, ניתן בתאריך 28.11.13).

7. משלוח הזמנה באמצעות דואר רשום מקים "חזקת מסירה" כאשר על הנמען מוטל הנטל להוכיח כי לא קיבל את ההודעה מסיבות שאינן תלויות בו (ראו לעניין זה רע"פ 8626/14 סמארה נ' מ"י, 10.2.15 וכן רע"פ 106/15 קריב נ' מ"י, 20.1.15).

מאישור המסירה עולה כי הזימון לדיון נשלח לכתובתו של המבקש וחזר בציון "לא נדרש". על פי תקנה 44 לתקנות סדר הדין הפלילי, התשל"ד-1974, מדובר בהמצאה כדין גם בלא חתימה על אישור המסירה, ומכאן שקמה חזקת המסירה. המבקש לא הוכיח כי לא קיבל את דבר הדואר מסיבות שאינן תלויות בו, ומכאן שלא הפריך את חזקת המסירה. המבקש אף ציין כי קיבל בדואר את גזר הדין, ללא קושי.

8. מעבר לכך, המבקש לא הציג טענות הגנה כלשהן ואף לא פירט כיצד הותרת פסק הדין על כנו תגרום לו עיוות דין אלא הסתפק בכפירה כללית בביצוע העבירה המיוחסת לו.

כפי שנפסק בעפ"ת 71874-01-18 כיאל נ' מדינת ישראל (19.2.18), אין די בטענת כפירה כללית וכוללנית כדי להראות כי נגרם למבקש עיוות דין. על המבקש היה לפרט טענותיו העובדתיות ולבסס טענותיו בראיות, ככל שישנן.

עוד יש לציין כי העונש שנגזר על המבקש, בשים לב לעברו התעבורתי, אינו חורג ממתחם הענישה הנהוג לעבירה מסוג זה.

9. לאור כל האמור לעיל הבקשה נדחית.

10. בשים לב לדחיית הבקשה, ההחלטה על עיכוב ביצוע פסק הדין מבוטלת.

הנאשם ישלם הקנס האמור בגזר הדין עד ליום 1.5.19.

11. המזכירות תעביר עותק החלטתי זו לצדדים.

ניתנה היום, כ"ח אדר ב' תשע"ט, 04 אפריל 2019, בהעדר הצדדים.

